

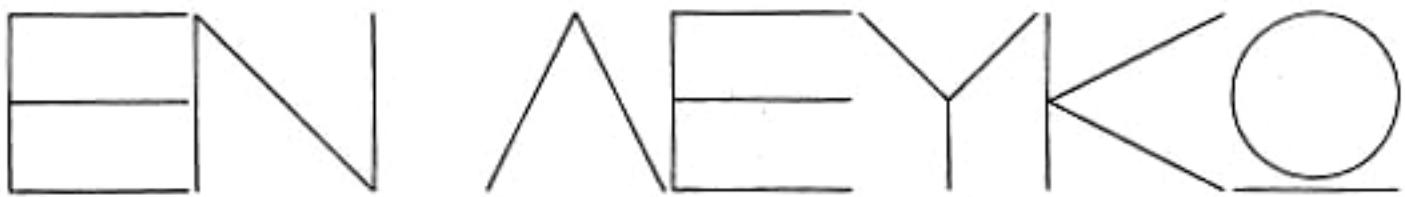
ΑΡΟΚΟΙ

ΤΕΥΧΟΣ 18 ΜΑΡΤΙΟΣ 1972 ΔΡΧ. 10

ΤΕΣΤ: ΣΙΤΡΟΕΝ·ΜΑΖΕΡΑΤΙ, ΑΝΑΡΤΗΣΙΣ, ΒΑΛΒΙΔΕΣ, Ε.Π.Α.Τ., ΓΚΡΑΝ ΠΡΙ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ, ΕΝΤΖΟ ΦΕΡΡΑΡΙ, ΕΚΡΗΞΕΙΣ.

MONTE CARLO
ΜΙΑ ΝΙΚΗ
ΤΗΣ ΛΑΝΤΣΙΑ

Ο άνθρωπος έχει ένα μεγάλο δήμα. Αγέρασ ένα αδυκίνητο άγνωνον. Ήσκε γρήγορο και πολύ καλό και σκέψηρης δι: όφος ήταν πολύ γρήγορο και πολύ καλό διεν ήταν δοχγηνή ίδεα σε έβρισκε και κάποιον να τὸν υποστηρίξῃ στήν προσπάθειά του... Οι κονομικά φυσικά.

“Όποιος γίνεται σ’ διες τὶς χώρες τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου. Πήρε λοιπόν τὴν τοάντα του και σὰν ἀρχῆ κατέφυγε σὲ ένα Βαρυνέτο ἀπ’ αὐτά ποὺ πουλάνε λάδια και δενζίνες στὸν κόσμο και ποῦ και ποῦ δίνουν και καμμιά πετότα δόρο. Λανέργηκε στὸ 22ο πάτωμα και μπήκε στὸ γραφεῖο ποὺ μάρτις ἐλαφρά «Χαβάνα σιγκαρίλος». Κάθησε στήν βαθειά, μαλακή πολυθρόνα και ἀρχίσε νὰ μιλά. Νὰ ἔχηγη, νὰ άνακλητη, νὰ προβάλλῃ ἐπιχειρήματα, νὰ κάνῃ ἀνάλυση ἔξθετον και νὰ δίνῃ τὴν δική του ἀποφηγή τὴν διαφρυμοτική ἀποτελεσματικότητα τῶν χρημάτων ποὺ ζητοῦσε ἀπ’ τὸ Βαρυνέτο. Η προσπάθειά του θὰ πληριούσε τὸ έκκτομάριο. Τέτοιο ήταν τ’ αδυκίνητο, τέτοιο ήταν τὸ πλαίσιο ποὺ θὰ ικανείτο διάνθρωπος. Μέλησε, χωρὶς διακοπή, γιὰ μισή περίπου ώρα. Τὸ «σιγκαρίλο» τὸν δίκαιογο προσεκτικά. Κι’ διαν τὸν διάνθρωπο τέλειωσε, διάντιρόσπιτος τοῦ Βαρυνέτου ἀπάντησε...

— Μάλιστα! Ήσκε διὰ αὐτά. Θὰ σᾶς δώσουμε 100 χιλιά λάδια και 100 λίτρα δενζίνη γιὰ τὴν προσπάθειά σας... Χλωμές, μὲ τὰ πόδια κορμάνε, μὲ τὸ μαλακὸ θολωμένο ἀρχίσε νὰ σηκώνεται διάνθρωπος ἀπὸ τὴν βαθειά πολυθρόνα. Ο καπνὸς τοῦ «σιγκαρίλο» τοῦ ξεφέρνε νευτίκ. Ήσκε αὐτή τοῦ δὲν είχε φθάσει τόσο κοντά στὸ Εγκλημα! Ψέλλισε ένα «χαίρεται» και δηγήκε ἀπ’ τὸ γραφεῖο. Μπήκε στὸ δοχειό και ἐγκατέλειψε τὸ Βαρυνέτο. Στὸ 22ο δρόφο διάπειθυνος άνακάτεψε τὰ χαρτιά του και πήρε κάποιον διλλον υπεύθυνο τηλέφωνο.

— Τζέρτη... Τι νὰ σοῦ λέω...

Μιὰ Ιστορία ήταν αὐτή. ‘Αλλά δὲν ήταν τὸ μόνη!

‘Ο κόσμος εἶναι περίεργος, και δι τρόπος ποὺ διντιμετωπίζει: τὸ θέρμα τῶν ἀγνῶνων, εἶναι ἐνδεικτικός τοῦ τρόπου ποὺ διντιμετωπίζει τὸ πάντα! Κι’ διεν δὲν πιστεύετε, νὰ καὶ τὴν Ιστορία τοῦ... ρολογιά! Τὰ ίδια και ἔκει. ‘Ανάλυση, κοινωνία, έξιδα, διαφρυμοτική ἀπόκριση, σκοπιμότης, παραδείγματα τοῦ Εικονομαρικοῦ... Τὰ πάντα! Και κι ἀπάντηση τοῦ οὐρανού ρολογιά...

— Θὰ σᾶς δώσουμε ένα χρονόμετρο! Δὲν μπορεῖτε νὰ ζήτατε περισσότερα. Είναι παράλογο. ‘Ο διάνθρωπος σηκώνθηκε κι’ ἔφυγε ἀπ’ ἔκει και πήγε και κάθησε στὸ γραφεῖο του και ἔβαλε τὸ κεφάλι του στὰ χέρια του. Κι’ ἀκόμη ἔκει τὸ ξεχει. ‘Ολα αὐτά πολὺς θόρυβος γίνεται τώρα τελευταία γιὰ τοὺς ἀγνῶνες και τὴν διαφρυμοτική προβολή διαφόρων στ’ αδυκίνητα. ‘Ολα αὐτά, γιατὶ εἶναι δεήγματα τοῦ τρόπου ποὺ διντιμετωπίζεται τὸ αδυκίνητο ἀπ’ τοὺς πάντας πάντας στὴν χώρα μας.

Μήν περιμένετε λοιπόν προκοπή στοὺς ἀγνῶνες, μήν περιμένετε προκοπή σὲ τίποτα, διεν δὲν ἐνδιαφέροισθεν οι ἑταίριες. ‘Αν δὲν γίνη κι’ ἔδω δὲν γίνεται στὸ Εικονομαρικό, δηνού ἑταίρειας — καλοσσοὶ δρίσκουνται μέχρι τὴν μύτη στὸ παιγνίδι. Δὲν χρειάζεται νὰ διαφέρουμε παραδείγματα, γιατὶ, τουλάχιστον σὲ σᾶς, εἶναι γνωστά. Η Μάρκηπορος — BRM, η Γιάρντελ — Μάκ Λάρεν, τὰ Σανάκια — Τζάρελιν, τὰ STP — Μάκ Ναράρκ, τὰ Πλέντερς Σπέσιαλς και δι πάντας πρόσωπος τὸν ξεχει.

Οι ἑταίριες πετρελαϊκούς διδύμου, οι ἑταίριες έλαστικών δογμάτων — στήν Εύρωπη — μὲ διλη τους τὴ δύναμη. Χρήματα ἀπ’ τὴν Γκαδύντηγκαρ και τὴν Φάιρστον, ἀπ’ τὴν Σέλλ και τὴν Τεξάνο, ἀπ’ τὴν Ντάκαμις και τὴν Μαρτένι... ‘Ολοι αὐτοί κι ἄλλοι: θὰ ξέρουν ποὺ ξοδεύουν περιουσίες στοὺς ἀγνῶνες. Τώρα, γιατὶ ἔδω στὴν χώρα μας, οι ἀγνῶνες «δὲν πυοδάλλουν τὰ πυοδάλτα τους» δὲν μποροῦμε εἰλικρινὰ νὰ τὸ καταλάβουμε. Τὸ μόνο ποὺ μποροῦμε νὰ καταλάβουμε, και τὸ καταλαβάνουμε δι λο και καλύτερα δυσ περνᾶ δι καιρός, εἶναι διτι διλα καρμιά διπλώτων σημασία.

Σημαχούει τὸ δι μπορής νὰ τραβήξῃς τὸ κατάλληλα νήματα η νὰ χρησιμοποιήσῃς τὸ κατάλληλο ποσοστό λυγι- σμάτος τῆς μέσης γιὰ νὰ ἐπιτύχης κάτι. Γι’ αὐτό, οι «ΤΡΟΧΟΙ», ή δι πρόστιρησον μ’ διλη τους τὴ δύναμη έκείνους ποὺ θὰ υποστηρίξουν τοὺς ἀγνῶνες και θὰ ἀγνοήσουν έκείνους ποὺ τὰ πυοδάλτα τους δὲν πυοδάλλουν: ἀπὸ τοὺς ἀγνῶνες. Και τὸ ίδιο θὰ πρέπει νὰ κάνουν κι’ οι ἀναγνώστες τους γιὰ νὰ αισθανθοῦν οι ἀδιάφοροι τὸ τελετήρια. Δὲν ἀρκετοῦ λέγεται κανείς. Πρέπει και νὰ πράττη. Κι’ αὐτή εἶναι μιὰ δριστη εύκαιρια γιὰ πράξη!